

ZNANSTVENI SKUP O ĐURI ŠURMINU

PROGRAM

KNJIŽICA SAŽETAKA

**ZAGREB – VARAŽDIN – ČAZMA,
21. i 22. TRAVNJA 2016.**

**ZNANSTVENI SKUP O ĐURI ŠURMINU
ZAGREB – VARAŽDIN – ČAZMA,
21. i 22. TRAVNJA 2016.**

ORGANIZATOR

Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu

SUORGANIZATORI

Filozofski fakultet Sveučilišta Josipa Jurja
Strossmayera u Osijeku
Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Grad Čazma
Gradska knjižnica Slavka Kolara Čazma
Hrvatsko filološko društvo Zagreb
Ogranak Matice hrvatske u Varaždinu
Sveučilište Jurja Dobrile u Puli
Sveučilište u Zadru

POKROVITELJ SKUPA

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti /
Razred za književnost

ORGANIZACIJSKI ODBOR

Predsjednik:

Prof. dr. sc. Tihomil Maštrović

Članovi:

Prof. dr. sc. Stipe Botica, mr. sc. Ernest Fišer, prof. dr.
sc. Valnea Delbianco, akademkinja Dunja Fališevac,
akademik Radoslav Katičić, prof. dr. sc. Stanislav
Marijanović, prof. em., akademik Ante Stamać, prof.
dr. sc. Ante Uglešić, dr. sc. Dubravka Zima, doc.

Tajnik:

Tomislav Vodička, prof.

Izvršna tajnica:

Dr. sc. Josipa Dragičević

P R O G R A M

ČETVRTAK, 21. travnja 2016.

**ZAGREB, Knjižnica HAZU,
Strossmayerov trg 14**

9.00 ***Prva sjednica znanstvenog skupa***
Predsjedaju: prof. dr. sc. Tihomil
Maštrović (Zagreb), prof. dr. sc. Josip
Lisac (Zadar), prof. dr. sc. Persida
Lazarević Di Giacomo (Pescara / Italija)

- Pozdravne riječi:

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti

Akademik Dubravko Jelčić, Razred za
književnost Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti

Prof. dr. sc. Tihomil Maštrović,
predsjednik Organizacijskog odbora
Znanstvenog skupa o Đuri Šurminu

- Izlaganja:

Dr. sc. Nina Aleksandrov Pogačnik
(Zagreb), Povijest ili pregled hrvatske
književnosti u djelima Đure Šurmina

Prof. dr. sc. Katica Čorkalo (Zagreb),
Odgovor recentne književne kritike na
Šurminovu *Povjest književnosti hrvatske
i srpske*

Prof. dr. sc. Tihomil Maštrović
(Zagreb), Šurminov prinos hrvatskoj
književnoj historiografiji

- Stanka i osvježenje

Prof. dr. sc. Josip Lisac (Zadar),
Dijalektološki rad Đure Šurmina

Prof. dr. sc. Ivan Pederin (Split),
Đuro Šurmin i *Hrvatski preporod*

Dr. sc. Suzana Coha, doc. (Zagreb),
Književnohistoriografski rad Đure
Šurmina: povijest ili povijest
književnosti

Martina Čavar, prof. (Zagreb),
Šurmin o Janku Draškoviću

- Rasprava

11.30 Završetak rada

12.00 Polazak sudionika skupa autobusom za
Varaždin (Strossmayerov trg 14, ispred
Knjižnice HAZU)

ČETVRTAK, 21. travnja 2016.

VARAŽDIN

14.00 Dolazak sudionika Znanstvenog skupa o Đuri Šurminu u Varaždin i smještaj u hotelu Turist (Aleja kralja Zvonimira 1)

ČETVRTAK, 21. travnja 2016.

**VARAŽDIN, Klub »Europa Media«,
Augusta Cesarca 1/II (Zgrada
Hrvatskoga narodnog kazališta)**

16.00 ***Druga sjednica znanstvenog skupa***
Predsjedaju: mr. sc. Ernest Fišer
(Varaždin), prof. dr. sc. Ljiljana Kolenić
(Osijek), dr. sc. Hrvojka Mihanović-
Salopek (Zagreb)

- Pozdravne riječi:

Mr. sc. Ernest Fišer, predsjednik
Ogranka Matice hrvatske Varaždin

- Izlaganja:

**Prof. dr. sc. Slobodan Prosperov
Novak** (Zagreb), Vodnikov Šurmin

Mr. sc. Ernest Fišer (Varaždin), Pisci
varaždinskoga književnoga kruga u
književnopovijesnom obzoru Đure
Šurmina

Dr. sc. Hrvojkja Mihanović-Salopek (Zagreb), Šurminov pogled na temu »Iz zajedničke književne povijesti Bosne i Slavonije«, 1901.

Dr. sc. Andrea Sapunar Knežević (Zagreb), Jagićeva ocjena Šurminove *Povjesti književnosti hrvatske i srpske* i polemike nakon nje

Prof. dr. sc. Sanda Ham (Osijek), Hrvatski gramatičari u Šurminovoj *Povjesti književnosti*

Dr. sc. Katarina Ivon, doc. (Zadar), Šurminov koncept ilirizma i njegova uloga u narodnom preporodu

- Stanka i osvježenje

Dr. sc. Robert Bacalja, izv. prof. (Zadar), Šurmin o razdoblju francuske uprave u Dalmaciji i utjecaju francuske kulture u razdoblju hrvatskog narodnog preporoda

Dr. sc. Stjepan Matković (Zagreb), Đuro Šurmin i njegovo saborsko djelovanje

Dr. sc. Mislav Gabelica (Zagreb), Političko djelovanje Đure Šurmina i grupe oko *Malih novina* u Narodnom vijeću SHS

Dr. sc. Viktorija Franić Tomić, doc.
(Zagreb), Povodom regionalizma u
Drugom dobu Šurminove povijesti
književnosti

Dr. sc. Antun Pavešković (Zagreb),
Šurmin o Ivanu Mažuraniću

- Rasprava

19.00 Završetak rada

20.00 Večera za sudionike skupa u hotelu
Turist

PETAK, 22. travnja 2016.

**VARAŽDIN, hotel Turist (Aleja
kralja Zvonimira 1)**

8.30 Polazak sudionika skupa autobusom za
Čazmu (ispred hotela Turist)

PETAK, 22. travnja 2016.

**ČAZMA, Gradska knjižnica Slavka
Kolara (Ulica Alojza Vulinca 3)**

10.00 ***Treća sjednica znanstvenog skupa***
Predsjedaju: prof. dr. sc. Sanda Ham
(Osijek), dr. sc. Stjepan Matković
(Zagreb), dr. sc. Andrea Sapunar
Knežević (Zagreb)

- Pozdravne riječi:

Dinko Pirak, gradonačelnik Čazme

Vinka Jelić-Balta, ravnateljica Gradske knjižnice Slavka Kolara Čazma

- Izlaganja:

Prof. dr. sc. Ljiljana Kolenić (Osijek),
Zastupljenost hrvatskih jezikoslovnih
djela u *Povjesti književnosti* Đure
Šurmina

Persida Lazarević Di Giacomo
(Pescara / Italija), Važnost Đure
Šurmina u proučavanju povijesti srpske
književnosti

Dr. sc. Mijo Lončarić (Zagreb),
Šurminov »Sarajevski govor« i današnja
istraživanja

Dr. sc. Dubravka Brunčić, doc.
(Osijek), Koncept romantizma u
književnopovijesnom diskursu Đure
Šurmina

- Stanka i osvježenje

Dr. sc. Josipa Dragičević (Zagreb),
Šurminovi prinosi poznavanju Ljudevita
Gaja

Dr. sc. Ivana Žebec Šilj (Zagreb),
Prinosi Đure Šurmina gospodarstvu
Hrvatske 1918.–1925.

Dr. sc. Miljenko Buljac (Mostar),
Andrija Kačić Miošić u Šurminovu
povijesnom pregledu književnosti

Dr. sc. Martina Petranović (Zagreb),
Đuro Šurmin o dramu i kazalištu

Marijan Lipovac, prof. (Zagreb),
Šurmin i hrvatsko-češki odnosi

- Rasprava
- Završna riječ

13.00 Završetak rada

PETAK, 22. travnja 2016.

ČAZMA

13.30 Obilazak kulturno-umjetničkih
spomenika grada Čazme uz stručno
vodstvo te posjet galerijama Grada
Čazme

14.30 Svečani ručak za sudionike skupa

18.00 Povratak sudionika skupa autobusom

20.00 Dolazak autobusa u Zagreb

Napomena:

Za sudionike s referatima na skupu osiguran je prijevoz autobusom iz Zagreba u Varaždin i Čazmu te povratak u Zagreb kao i polupansionski smještaj za jedno noćenje u Varaždinu.

Izlaganje sudionika traje 10 minuta, a nakon svake sjednice predviđena je rasprava.

Posjet Znanstvenom skupu o Đuri Šurminu u Zagrebu, Varaždinu i Čazmi otvoren je javnosti i radujemo se Vašem dolasku.

Obavijesti o znanstvenom skupu:

- Tomislav Vodička, prof., tajnik skupa. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, Borongajska 83d, 10000 Zagreb, Tel.: 01/2457-648; Fax.: 01/2457-636; Mob.: 091/5185-104; E-pošta: tvodicka@hrstud.hr

ili:

- Dr. sc. Josipa Dragičević, izvršna tajnica skupa. Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU, Opatička 18, 10000 Zagreb, Tel.: 01/4895-317; Fax.: 01/4895-313; E-pošta: jdragicevic@hazu.hr

Zbornik o Đuri Šurminu:

Molimo referente da radove sa sažetkom na hrvatskom i engleskom jeziku (u opsegu ne većem od jednoga autorskog arka) pošalju najkasnije do kraja srpnja 2016. elektroničkom poštom na adresu glavnog urednika *Zbornika o Đuri Šurminu*:

- Prof. dr. sc. Tihomil Maštrović, Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU, Opatička 18, 10000 Zagreb, Tel.: 01/4895-317; Fax.: 01/4895-313; E-pošta: tmastrovic@hazu.hr

Zahvala:

Održavanje skupa pomogli su Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske i Zaklada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na čemu im srdačno zahvaljujemo.

**ZNANSTVENI SKUP
O ĐURI ŠURMINU**

**KNJIŽICA
SAŽETAKA**

**ZAGREB – VARAŽDIN – ČAZMA,
21. i 22. TRAVNJA 2016.**

ČETVRTAK, 21. travnja 2016., 9.00 sati

ZAGREB, Knjižnica HAZU

PRVA SJEDNICA

Dr. sc. Nina Aleksandrov Pogačnik

Zagreb

POVIJEST ILI PREGLED HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI U DJELIMA ĐURE ŠURMINA

Predloženi rad pokušat će razlučiti, pojmovno i terminološki, određene probleme i upitnosti koje nameću Šurminove književnopovijesne sinteze: *Povjest književnosti hrvatske i srpske* (1898.), odnosno *Hrvatski preporod I–II* (1903.–04.). To će biti smjer da se oblikuje odgovarajući kontekst za njegov rad s područja hrvatske književnosti i možebitni odgovor na pitanje je li ovdje riječ o povijesti književnosti ili pregledu, kompendiju, odnosno radi li se u ovom slučaju uopće o znanosti o književnosti ili tek o »predznanstvenoj« fazi u pristupu i proučavanju hrvatske književnosti.

Ključne riječi: književnopovijesna sinteza, povijest književnosti, pregled, problemi znanstvenosti

Prof. dr. sc. Katica Čorkalo

Zagreb

ODGOVOR RECENTNE KNJIŽEVNE KRITIKE NA ŠURMINOVU *POVJEST KNJIŽEVNOSTI HRVATSKE I SRPSKE*

Povjest književnosti hrvatske i srpske (1898.) Đure Šurmina pokušaj je uspostavljanja znanosti o književnosti u povijesnom kontinuitetu. Pomno iščitavši i raščlanivši objavljeno djelo, recenzijama su se odmah oglasila poznata imena hrvatske filologije, Boranić, Jagić, Tresić Pavičić, Deželić, Scherzer,

Pasarić i Devčić, a uz priznanje što se cjelovita književna povijest u nas napokon pojavila, upozorili su na mnogobrojne autorske nedostatke i propuste: biografizam koji zapostavlja umjetnine, nedostatnost piščevih istraživanja, neiskorištenost postojećih izvora i nedovoljno poznavanje građe, izostanak detaljnijih uvida u klasična djela i estetskih ocjena, maćuhinski odnos prema slavonskomu naslijeđu u hrvatskom književnom korpusu i površnu obradbu novije literature. Podrobno su navedeni izostavljeni pisci, a i oni bez kojih se moglo, ispravljane su pogreške u atribuciji djela i druge netočnosti, sarkazmom se okomilo na gramatiku, jezik i stil, na sadržaj i smisao *Povjesti*. Svjesni ozbiljnosti i zamki posla kojega se Šurmin pionirski prihvatio, priznali su kritičari i pozitivne i negativne rezultate njegova predočavanja književnih pojava i činjenica, ne prikrivši usto ni vlastite slabosti, stranačke obračune, regionalnu pristranost, netrpeljivost književnika prema filozofima. Našlo se tu, dakako, i sujetnih reakcija povrijeđenih aktera književne scene, a s uma se smetnulo da je Šurmin imao svega 31 godinu kad je *Povjest* objavio, i uzalud je bilo očekivati da ima znanja kao svi njegovi kritičari, koji se ipak nisu laćali prezahtjevnoga posla pisanja nacionalne književne povijesti.

Ključne riječi: književna povijest i kritika, estetika, objektivnost, pristranost

Prof. dr. sc. Tihomil Maštrović

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU / Zagreb

ŠURMINOV PRINOS HRVATSKOJ KNJIŽEVNOJ HISTORIOGRAFIJI

Nekoliko bitnih činjenica određuje Šurminove književnopovijesne sinteze *Povjest književnosti hrvatske i srpske* (1898.), odnosno *Hrvatski preporod I–II* (1903.–04.). Šurminu pripada zasluga da je među hrvatskim znanstvenicima prvi napisao monografsku studiju o preporodu, te da njegova *Povjest* spada među prve veće književnopovijesne sinteze u književnoj

kroatistici. Šurminova koncepcija povijesti hrvatske književnosti bila je uvjetovana stanjem hrvatske književne historiografije krajem XIX. stoljeća, budući da tada još uvijek nisu bili napravljeni svi oni brojni poslovi filoloških istraživanja koji nužno prethode pisanju književne povijesti. Utoliko je većina kritičara Šurminove *Povjesti* bila usmjerena na upozoravanje na nepostojanje odgovarajućih važnih filoloških predradnji prije pisanja sinteze hrvatske književne povijesti. Šurminu se također zamjeralo da je ispitivanja životopisa pojedinih pisaca i usko filološke analize pretpostavio valoriziranju književnih djela, te da nije postavljao ni rješavao bitne književne probleme. Ipak, Šurminove književnopovijesne sinteze utkane su u razvoj hrvatske književne historiografije, čime su ujedno stvorene pretpostavke za daljnje kvalitetne iskorake što će toj znanosti svojim znanstvenim djelima nedvojbeno pružiti književni povjesničari XX. st. među kojima se osobito ističe Branko Vodnik, Šurminov nasljednik na katedri književne kroatistike Filozofskog fakulteta u Zagrebu.

Ključne riječi: hrvatska književna historiografija, hrvatska književnost

Prof. dr. sc. Josip Lisac
Sveučilište u Zadru / Zadar

DIJALEKTOLOŠKI RAD ĐURE ŠURMINA

Đuro Šurmin nije u hrvatskoj filologiji imao velike zasluge kao dijalektolog, ali je svakako pokazivao interes i za tu problematiku. Pritom je svakako važniji njegov rad o sarajevskom govoru iz 1895. nego prinos o hercegovačkim govorima iz 1894.–1895. Tim se prilozima može mnogo prigovarati, ali je rad o sarajevskom idiomu ipak stanovite vrijednosti i značenja. Zanimljivi su, međutim, Šurminovi osvrti o dragocjenim monografijama Milana Rešetara iz 1900. i 1911. Pokazuje se da se Đuro Šurmin kao dijalektolog bavio štokavštinom, dok je njegov ostali dijalektološki rad ostao bez stvarnih rezultata.

Ključne riječi: dijalekt, Hercegovina, Rešetar, Sarajevo, štokavština

Prof. dr. sc. Ivan Pederin

Split

ĐURO ŠURMIN I HRVATSKI PREPOROD

Đuro Šurmin napisao je kao prvi hrvatski znanstvenik knjigu o preporodu. U toj knjizi on je opisao preporod kao borbu protiv prodiranja mađarskog jezika, ali nije potražio razloge. Hrvatska je tada bila *de facto* mađarska pokrajina, što Šurmin zna, a mađarski preporod bio je stariji od hrvatskog što mi dodajemo. Ljudevita Gaja opisao je kao nadmoćnu i karizmatičku ličnost kulturnog, ne političkog života koji je umio okupiti mlade intelektualce i oduševiti ih za »duh narodni«. Kao pokrovitelja preporoda opisao je grofa Janka Draškovića, presudnu ulogu u preporodu igrali su Jan Kollár i Pavel Josip Šafařík. Slavonska uzajamnost imala je za svrhu ujediniti slavenstvo, pri čemu nije bilo jasno da li se radi o austrijskim Slavenima ili uopće o Slavenima. Malo odjeka imala je slavenska uzajamnost kod Srba i Slovenaca, a mnogo kod Čeha. Veze hrvatskih i čeških intelektualaca nastavile su se do početka XX. stoljeća. Nedostatak je što se Šurmin zaustavio na 1843. godini, što je doba francuske okupacije napisao bez navođenja ikakvih izvora, što je potpuno prešutio Jadransku Hrvatsku, a i Jelačića s nemjerljivom ulogom u preporodu.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, hrvatski narodni preporod

Dr. sc. Suzana Coha, doc.

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu / Zagreb

KNJIŽEVNOHISTORIOGRAFSKI RAD ĐURE ŠURMINA: POVIJEST ILI POVIJEST KNJIŽEVNOSTI

U radu koji se predlaže ovim sažetkom prikazali bi se, analizirali i interpretirali radovi Đure Šurmina posvećeni povijesti hrvatske književnosti te široj kulturnoj i društvenopolitičkoj nacionalnoj povijesti. Naglasak bi se stavio na osnovne značajke Šurminovih konceptualizacija navedenih fenomena, na uvjetovanost tih konceptualizacija historističkom paradigmom moderne znanosti o književnosti te na specifičnost njihove pozicije u tradiciji hrvatske književne historiografije.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, historizam, nacionalna povijest, povijest nacionalne književnosti

Martina Ćavar, prof.

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU / Zagreb

ŠURMIN O JANKU DRAŠKOVIĆU

Đuro Šurmin u svojim književnopovijesnim radovima grofa Janka Draškovića pozicionira netom uz vođu preporoda, Ljudevita Gaja. Detaljno obrađuje njegovo značajno djelo *Disertaciju* (Karlovac, 1832.). Šurmin izdvaja Draškovićevu osobnost, protkanu snažnim domoljubnim osjećajem, kao njegovu ključnu značajku koja je djelovala na brojne njegove pristaše. Naglašava da su Matica i Čitaonica Draškovićeva kulturna ostavština. Članak donosi Šurminovo viđenje važnosti i uloge grofa Janka Draškovića u razdoblju hrvatskoga narodnoga preporoda, izneseno u književnoj povijesti *Povjest književnosti hrvatske i srpske* (1898.) te u djelu *Hrvatski preporod* (1903.).

Ključne riječi: Đuro Šurmin, Janko Drašković

ČETVRTAK, 21. travnja 2016., 16.00 sati

**VARAŽDIN, Hrvatsko narodno kazalište, Klub
»Europa Media«**

DRUGA SJEDNICA

Prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak

*Akademija dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu /
Zagreb*

VODNIKOV ŠURMIN

Do 1913. kada je objavljen prvi dio nedovršene Vodnikove *Povijesti hrvatske književnosti* bili su vrlo rijetki sintetski tekstovi o starijoj hrvatskoj književnosti kao cjelini. Prinose Ivana Kukuljevića Sakcinskog, Šime Ljubića, Armina Pavića, Vatroslava Jagića, Milivoja Šrepela i Kerubina Šegvića, te tekst o Dubrovačkoj književnosti Pavla Popovića u sintetskom smislu značajno je nadmašio jedino Vodnikov zagrebački profesor Đuro Šurmin i to u hrvatskom odjelu svog pregleda iz 1899. U ovom radu će se istraživati odnos dva književna povjesničara Đure Šurmina i Branka Vodnika, te uspostaviti odnos njihovih historiografskih tekstova kako s obzirom na poticaje koje je Vodnik od Šurmina primio izravno a tako i s obzirom na njegova svjesna izostavljanja mogućih Šurminovih poticaja.

Ključne riječi: Branko Vodnik, Đuro Šurmin

Mr. sc. Ernest Fišer

Ogranak Matice hrvatske u Varaždinu / Varaždin

PISCI VARAŽDINSKOGA KNJIŽEVNOGA KRUGA U KNJIŽEVNOPOVIJESNOM OBZORU ĐURE ŠURMINA

Premda je nakon Vatroslava Jagića bio prvi autor jednoga cjelovitoga pregleda hrvatske književnosti – od njenih početaka do 80-ih godina 19. stoljeća – niti

Đuro Šurmin, prema ocjeni Miroslava Šicela, nije uspio prekoračiti granice dotadašnje prevladavajuće filološke metode u književnopovijesnom sistematiziranju i sintetiziranju istražene nacionalne književnojezične građe. Takvom metodom, zasnovanom na »jezičnom i biografsko-bibliografskom pozitivizmu« (J. Skok), u Šurminovu je književnopovijesnom obzoru poimence tematizirano i tridesetak pisaca *varaždinskoga književnoga kruga*, od Ivana Pergošića do Ksavera Šandora Gjalskoga. Iz tog je kruga Šurmin najopsežnije referirao o književnim, jezičnim ili stručno-znanstvenim radovima Tita Brezovačkog, Ljudevita Gaja, Matije Smodeka, Dragutina Rakovca, Mirka Bogovića, Ivana Kukuljevića Sakcinskog i Vatroslava Jagića.

Ključne riječi: varaždinski književni krug, ilirci, hrvatski preporod, filološka metoda, književnopovijesna sinteza

Dr. sc. Andrea Sapunar Knežević

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU / Zagreb

JAGIĆEVA OCJENA ŠURMINOVE POVJESTI KNJIŽEVNOSTI HRVATSKE I SRPSKE I POLEMIKE NAKON NJE

Vatroslav Jagić objavio je prikaz Šurminove knjige *Povjest književnosti hrvatske i srpske* (1898.) u časopisu *Archiv für slavische Philologie* (Berlin, 1899.), a potom i u časopisu *Delo* (Beograd, 1899.). Jagićeva ocjena Šurminova književnopovijesnog djela izazvala je niz polemičkih osvrtâ. Tako Josip Pasarić u članku »Jagić prema hrvatstvu i srbstvu«, objavljenom iste godine u zagrebačkom časopisu *Obzor*, Jagiću zamjera što dvije nacionalne književnosti (hrvatsku i srpsku) nepotrebno povezuje u jednu zajedničku kada se takav stav ne može znanstveno opravdati. Slijedi članak anonimnog autora u listu *Srbobran* (Zagreb, 1899.) u kojem se tvrdi da Dubrovnik ne može opstojati bez Srba te da Pasarić stoga nije u pravu. Na

Pasarićevu opsežnu kritiku reagirao je i sam Vatroslav Jagić objavivši u *Obzoru* 1899. svoju izjavu u kojoj nakon niza iznesenih polemičkih tvrdnji brani svoje prvotne ocjene.

Ključne riječi: Vatroslav Jagić, Đuro Šurmin, polemike

Prof. dr. sc. Sanda Ham

Filozofski fakultet Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku / Osijek

HRVATSKI GRAMATIČARI U ŠURMINOVOJ POVJESTI KNJIŽEVNOSTI

Predmetom je opisa u ovom radu Šurminova *Povjest književnosti hrvatske i srpske*, 1898., ali samo onaj njezin dio koji je posvećen hrvatskim gramatičarima i njihovu djelu. Utvrđuje se koje gramatičare Šurmin spominje i koje njihove gramatike, u kojem ih kontekstu Šurmin spominje i na koji ih način smješta u vrijeme i prostor iz kojega su poniknule i kojemu su namijenjene, postoji li u Šurmina jasno izražena sveza između hrvatske književne i jezične povijesti i povezuje li Šurmin jezik književnoga djela s određenom književnojezičnom stilizacijom u gramatikama. Budući da je Šurmin suvremenik prijeloma hrvatske književnojezične norme, osobita se pozornost u ovom radu posvećuje njegovim pogledima na sebi suvremena normativna previranja.

Ključne riječi: hrvatski književni jezik, hrvatski gramatičari, povijest hrvatskoga jezika

Dr. sc. Katarina Ivon, doc.

Sveučilište u Zadru / Zadar

ŠURMINOV KONCEPT ILIRIZMA I NJEGOVA ULOGA U NARODNOM PREPORODU

Rad propituje Šurminovu metodološku koncepciju književnopovijesnoga propitivanja preporodne građe obuhvaćene u dvodijelnoj monografskoj studiji *Narodni preporod I–II* objavljenoj 1903. i 1904. godine koja je dominantno filološko-pozitivistička. Šurminov pristup preporodu, pitanje njegove geneze, periodizacijsko nazivlje koje se označava društveno-povijesnim pojmovljem te isticanje južnoslavenske sastavnice narodnog preporoda pozicionira se i vrednuje unutar književnopovijesnih analitičkih metoda preporodne građe koji su mu prethodile te onih koje su mu slijedile. Posebna pozornost posvećuje se Šurminovu konceptu ilirizma i njegovoj ulozi u narodnom preporodu predstavljenom u drugom dijelu monografije *Ilirsko doba: od godine 1836 – 1843*.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, povijest (hrvatske) književnosti, narodni preporod, ilirizam, periodizacijsko nazivlje

Dr. sc. Robert Bacalja, izv. prof.

Sveučilište u Zadru / Zadar

ŠURMIN O RAZDOBLJU FRANCUSKE UPRAVE U DALMACIJI I UTJECAJU FRANCUSKE KULTURE U RAZDOBLJU HRVATSKOG NARODNOG PREPORODA

Cilj je rada uputiti na Šurminove zaključke o ulozi francuske kulture u vrijeme koje prethodi nacionalnom buđenju i stvaranju pretpostavki za izgradnju moderne hrvatske nacije. Pritom će se izdvojiti Šurminove analize odjeka Francuske revolucije u političkim i kulturnim promjenama na razmeđu XVIII. i XIX.

stoljeća u hrvatskom društvu. Napose će se interpretirati poglavlje »Dalmacija pod francuskom upravom« gdje Šurmin svodi rezultate utjecaja francuske kulture i njezine uloge u društvenim i kulturnim promjenama u tom dijelu hrvatskih zemalja u vrijeme Napoleonove vladavine. U tom kontekstu rad će se osvrnuti i na povijesne i književnopovijesne preglede tog razdoblja Ferde Šišića, Branka Vodnika, Mihovila Kombola, Slavka Ježića i dr.

Ključne riječi: francuska kultura, Francuska revolucija, književna povijest, hrvatski preporod

Dr. sc. Stjepan Matković

Hrvatski institut za povijest / Zagreb

ĐURO ŠURMIN I NJEGOVO SABORSKO DJELOVANJE

Izlagač će na temelju raščlambe osobnog fonda Đure Šurmina koji je pohranjen u Hrvatskom državnom arhivu i NSK u Zagrebu, stenografskih zapisnika Hrvatskog sabora (Sabora Kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije) i relevantne literature u središte pozornosti postaviti Šurminovo parlamentarno djelovanje. Šurmin je, kao istaknuti član Napredne stranke, koja je bila od početka sastavni dio Hrvatsko-srpske koalicije, biran u Sabor od 1906. do 1913. godine i to u jednom od zagrebačkih izbornih kotara. U to je vrijeme imao jednu od ključnih uloga u oblikovanju naprednjačke ideologije i njenoj lojalnosti u suradnji s vodećim predstavnicima hrvatskih Srba, što je osobito došlo do izražaja tijekom Veleizdajničkog procesa i početka Prvoga svjetskog rata. S druge strane, njegov značaj očitovao se i u izboru za saborskog predstavnika u Hrvatskoj regnikolarnoj deputaciji koja je, u skladu s Hrvatsko-ugarskom nagodbom, pregovarala s ugarskom stranom o zajedničkim poslovima. Za vrijeme Prvoga svjetskog rata Šurmin je napustio Koaliciju i organizirao se u skupini oko »Malih Novina«, ali je nastavio vrlo aktivno djelovati u Saboru, a pri kraju rata imao je

važnu ulogu u radu Narodnog vijeća SHS na koje je Sabor u razdoblju prevrata prebacilo svoje ovlasti i pokretu za stvaranje jugoslavenske države. U tom smislu, izlagač će pokušati objasniti u kojoj se mjeri Šurmin držao svojih političkih ishodišta i koliko su ona mogla utjecati i na njegovo političko ponašanje između dvaju svjetskih ratova.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, Hrvatski sabor, naprednjaštvo, Hrvatsko-srpska koalicija

Dr. sc. Mislav Gabelica

Institut društvenih znanosti »Ivo Pilar« / Zagreb

POLITIČKO DJELOVANJE ĐURE ŠURMINA I GRUPE OKO *MALIH NOVINA* U NARODNOM VIJEĆU SHS

Primicanjem konca Prvoga svjetskoga rata Ivan Lorković i Đuro Šurmin su u srpnju 1918. godine istupili iz Hrvatsko-srpske koalicije kako bi se pridružili politici »narodne koncentracije« odnosno okupljanju sviju političkih snaga u Austro-Ugarskoj Monarhiji koje su prihvaćale program stvaranja zajedničke države sviju Hrvata, Slovenaca i Srba. Kako bi sačuvali svoj politički identitet, Lorković i Šurmin istupom iz Koalicije nisu pristupili ni jednoj postojećoj stranci, nego su javno djelovali posredstvom *Malih novina*, »bulevarskog« lista u vlasništvu Dioničke tiskare, koji im je na raspolaganje stavio nekadašnji suradnik iz vremena djelovanja Napredne omladine, urednik *Obzora* Milivoj Dežman. U studenom 1918. godine ustrojili su vlastitu Naprednu demokratsku stranku. U listopadu 1918. godine politika »narodne koncentracije« urodila je stvaranjem političkog predstavništva onih stranaka iz hrvatskih i slovenskih zemalja Monarhije, koje su prihvaćale načela politike »narodne koncentracije«, Narodnog vijeća S.H.S. u Zagrebu, u koje je kao posljednja stranka iz Banske Hrvatske ušla i Hrvatsko-srpska koalicija. Uspostavom Države Slovenaca, Hrvata i Srba na prostoru bivše Monarhije, ovo je

Narodno vijeće postalo njezinom središnjom vladom, u čijem je Predsjedništvu Ivan Lorković obnašao dužnost tajnika zaduženog za zajedničke financije. Ovoj su vladi bile podređene pokrajinske bosansko-hercegovačka, slovenska i hrvatsko-slavonsko-dalmatinsko-istarska vlada, u kojoj je Đuro Šurmin obnašao dužnost povjerenika Narodnog vijeća za obrt, trgovinu i industriju. Unutar Narodnoga vijeća su se po pitanju uređenja buduće zajedničke države svih Hrvata, Slovenaca i Srba profilirale tri struje: konfederalistička, unitarno-federalistička i unitarno-centralistička, pri čemu su Lorković i Šurmin pripadali srednjoj, unitarno-federalističkoj struji.

Ključne riječi: Ivan Lorković, Gjuro (Đuro) Šurmin, *Male novine*, Narodno vijeće S.H.S.

Dr. sc. Viktorija Franić Tomić, doc.

Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu / Zagreb

POVODOM REGIONALIZMA U DRUGOM DOBU ŠURMINOVE POVIJESTI KNJIŽEVNOSTI

U najvažnijem poglavlju svoje knjige *Povjest književnosti hrvatske i srpske* (1898.) koje naziva *Drugo doba* a u kojem, iz koncepta tadašnjeg vremena, uvodi Đuro Šurmin geografske kategorije *Spljetska književnost*, *Književnost na otoku Hvaru*, *Književnost u Zadru*, *Bosanska književnost*, *Književnost u Slavoniji*, čak i sinegdohu *Hrvatska književnost za kajkavske pisce*. O Dubrovniku autor raspravlja u zasebnom dijelu pri čemu u ovim navedenim razdobljima pokazuje izvrsno poznavanje ne samo književnosti u Bosni nego i u Slavoniji, a osobito minuciozno piše o književnosti u kajkavskoj Hrvatskoj gdje ne izostavlja niti jednog pisca. Njemu je do u detalj poznato i pisanje u ugarskoj dijaspori što se s obzirom na prilike prije nastanka republike Austrije nakon Prvoga svjetskoga rata odnosilo na književnost i današnjih gradišćanskih, a onda i mađarskih Hrvata. Ništa nije Šurmin znao o književnosti u Boki kotorskoj pa mu

tako osim Vicka Zmajevića nije poznat niti rad Andrije Zmajevića niti Ivana Antuna Nenadića, ni Ludovika Paskalića ili Ivana Bolice, niti bilo kojeg bokeljskog pisca. On također ne spominje ni pisce koji su pisali na stranim jezicima, recimo Hvaranina Ivana Franju Biundovića ili Trogiranina Marka Kažotića, slaba mu je svijest o hrvatskom latinizmu. Nikolu Tomasea spominje u vezi s hrvatskim *Iskricama* ali se ograđuje jer da je ovaj najviše pisao na talijanskom jeziku. Začuđujući je izostanak hrvatskih pisaca iz Korvinova kruga što se ima svakako protumačiti strahom od mađarskih vlasti te u knjizi nema ni Janusa Panonusa, ni Ivana Viteza ni Stjepana Brodarića pa niti značajnog historičara iz Dubrovnika Alojzija Crijevića koji je dobro poznao i ugarsku povjesticu. Dobro je Šurminu poznat rad žena iz Dubrovnika pa spominje manje-više sve važnije autorice ali je zanimljivo da ne spominje ni riječju Nikolu Gučetića, čak ni u članku o Cvijeti Zuzorić jer mu očito nije bio poznat premda je on tada već jedan od protagonista u drami Milana Šenoa. Što se tiče izvora petrarkističke poezije Šurmin se dosta jasno priklanja Jagićevoj tezi o trubadurima pri čemu je kritičan prema vrijednostima te poezije kao i prema Vetranoviću za kojega izravno kaže da se nije znao otresti dosadne lirike što je preuzeto iz studija tadašnjih autora.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, povijest književnosti, pozitivizam, regionalizam, Vatroslav Jagić

Dr. sc. Antun Pavešković

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU / Zagreb

ŠURMIN O IVANU MAŽURANIĆU

Šurmin je o Mažuraniću sročio korektnu i iscrpnu biobibliografsku bilješku. Ništa poznato filologiji o Mažuraniću u trenutku pisanja Šurminove povjesnice nije propušteno. Osobitu pozornost obratio je Šurmin velepjesmi *Smrt Smail-age Čengića*, interpretirajući djelo u tragedijskome ključu i cijeneći jednim od

najznačajnijih djela hrvatske književnosti. Osvrnuo se i na objede o tobožnjem plagijatu, a samo djelo procjenjivao je s estetskoga, koliko i filološkog stajališta. I prilog o Mažuraniću jedan je od dokaza Šurminove svestrane spreme i književnopovijesne kompetencije.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, Ivan Mažuranić, povijest hrvatske književnosti

PETAK, 22. travnja 2016., 10.00 sati
ČAZMA, Gradska knjižnica Slavka Kolara

TREĆA SJEDNICA

Prof. dr. sc. Ljiljana Kolenić
*Filozofski fakultet Sveučilišta J. J. Strossmayera u
Osijeku / Osijek*

ZASTUPLJENOST HRVATSKIH JEZIKOSLOVNIH DJELA U *POVJESTI* *KNJIŽEVNOSTI ĐURE ŠURMINA*

Gotovo svaka povijest hrvatske književnosti sadrži osim povijesti književnosti i pregled jezikoslovnoga stvaralaštva, pa tako i *Povjest književnosti Đure Šurmina*. Pored toga, povijesti hrvatske književnosti sadrže i ostale spise bitne za hrvatsku pisanu kulturu poput pravnih, povijesnih, političkih, crkvenih i ostalih spisa. U ovom će izlaganju biti riječ o zastupljenosti hrvatskih jezikoslovaca i njihovih djela u Šurminovoj *Povjesti književnosti* te o Šurminovoj ocjeni hrvatskih jezikoslovnih djela. Odabir jezikoslovaca i njihovih djela te opseg u opisu nekih djela govori i o Šurminovu vrsnom poznavanju hrvatske jezične povijesti te o njegovim pogledima na hrvatski književni jezik i na povijest ne samo hrvatske književnosti, nego i na neodvojivi dio te povijesti, povijest hrvatskoga književnoga jezika.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, povijest hrvatske književnosti, povijest hrvatskoga književnoga jezika, hrvatski jezikoslovci, hrvatska jezikoslovna djela

Dr. sc. Persida Lazarević Di Giacomo

Università degli Studi »G. d'Annunzio« Chieti-Pescara / Italija

VAŽNOST ĐURE ŠURMINA U PROUČAVANJU POVIJESTI SRPSKE KNJIŽEVNOSTI

U ovom radu će se razmotriti važnost Đure Šurmina u proučavanju srpske književnosti. Kao povjesničar koji se zanimao i za srpsku povijest te povjesničar književnosti, Šurmin je dao ne mali doprinos srpskoj književnoj historiografiji prije svega svojom studijom *Povjest književnosti hrvatske i srpske* (1898.) te *Čitankom iz književnih starina staroslovenskih, hrvatskih i srpskih* (1896.), kao i raznim člancima (1911.; 1927.; 1936.) u kojima je donio važne podatke za srpsku književnost i kulturu južnih Slavena.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, srpska književnost

Dr. sc. Mijo Lončarić

Zagreb

ŠURMINOV »SARAJEVSKI GOVOR« I DANAŠNJA ISTRAŽIVANJA

Šurmin kaže da su se dijalektološka do istraživanja njegova vremena većinom bavila čakavštinom i kajkavštinom, štokavština je bila zanemarena. Pod nazivom »sarajevski govor« misli na idiom koji se govori na širem sarajevskom području: »Ovaj nam se sarajevski govor čini prijelaz od ikavštine na jekavštinu, pa mu naumismo prikazati samo osobine, a zovemo ga samo radi središta Sarajeva govorom sarajevskim« (186–187). Moguće su dvije usporedne analize njegova rada i novijih istraživanja:

a) usporedba s današnjim stanjem govora na navedenom širem području, koje je istraženo za Bosansko-hercegovački dijalektološki atlas (dijelom obrađeno i objavljeno u *Bosansko-hercegovačkom dijalektološkom atlasu*, b) usporedba s govorom grada

Sarajeva (što je obrađeno monografski). Iznose se zaključci preliminarnih istraživanja tih usporedbi. Osvrćem se na osnovne osobine rodnoga autorova kajkavskoga govora mjesta Siščani u Moslavini.

Ključne riječi: Sarajevo, govor, novoštokavština, stanovništvo, 19. stoljeće, suvremena istraživanja

Dr. sc. Dubravka Brunčić, doc.

Filozofski fakultet Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku / Osijek

KONCEPT ROMANTIZMA U KNJIŽEVNOPOVIJESNOM DISKURSU ĐURE ŠURMINA

Hrvatskom književnošću romantizma Đuro Šurmin bavio se u svojim temeljnim književnopovijesnim radovima: *Povjesti književnosti hrvatske i srpske* (1898.) te *Hrvatskom preporodu I–II* (1903–04.). Njegove prosudbe hrvatskoga romantizma uklopljene su u nacionalni makropolitčki narativ XIX. stoljeća, a kao kriterij vrednovanja često se izdvajaju ideološke prosudbe o ne/korespondiranju s aktualnim nacionalno-integracijskim procesima. Međutim, u tako postavljenom okviru Šurmin komentira ne/razvijenost romantizma u hrvatskoj književnosti, donosi fragmentarne književnoestetske ocjene, izdvaja ključne osobnosti romantičarskoga književnog kanona i donosi uvid u žanrovske i tematsko-motivske specifičnosti književne produkcije te je u tom smislu njegov rad zanimljiv kao jedna faza književnopovijesne raščlambe hrvatske književnosti romantizma.

Ključne riječi: romantizam, nacija, povijest književnosti, Đuro Šurmin

Dr. sc. Josipa Dragičević

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU / Zagreb

ŠURMINOVI PRINOSI POZNAVANJU LJUDEVITA GAJA

Važnost uloge Ljudevita Gaja u okviru hrvatskoga narodnoga preporoda, posebice njegove ilirske dionice, još je za Gajeva života prepoznata i u određenoj mjeri ispravno valorizirana no onaj dio Gajeva životnoga puta obilježenoga kontroverzama i nerazjašnjenim okolnostima političkoga i kulturno-književnoga djelovanja postao je predmetom znanstvenoga istraživanja tek desetljećima nakon njegove smrti. U izlaganju će se analizirati dio tekstova Đure Šurmina u kojima autor pokušava osvijetliti pojedine dijelove Gajeva života te će se u odnosu na tekstove sličnoga sadržaja pokušati odrediti njihov značaj u hrvatskoj historiografiji.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, Ljudevit Gaj, hrvatska književna historiografija

Dr. sc. Ivana Žebec Šilj

Institut društvenih znanosti »Ivo Pilar« / Zagreb

PRINOSI ĐURE ŠURMINA GOSPODARSTVU HRVATSKE 1918.–1925.

Ovim radom nastoji se istražiti djelovanje Đure Šurmina na polju gospodarstva, odnosno kao povjerenika Narodnog vijeća za trgovinu, obrt i industriju te kao ministra trgovine i industrije Kraljevine SHS. Iako je na ovim dužnostima bio tek kratko razdoblje (1918.–1919. odnosno, 1924.–1925.) upravo su prve poslijeratne i 1920-e značajno obilježile gospodarsku povijest Hrvatske. U izlaganju će naglasak biti na gospodarskim prilikama u Kraljevini SHS, a posebno na pojačanoj industrijalizaciji uslijed liberalne gospodarske politike *laissez-faire*, koja je uskoro doživjela svoj krah.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, gospodarstvo

Dr. sc. Miljenko Buljac, izv. prof.

*Fakultet društvenih znanosti dr. sc. Milenka Brkića
Bijakovići – Međugorje Sveučilišta Hercegovina u
Mostaru / Bosna i Hercegovina*

ANDRIJA KAČIĆ MIOŠIĆ U ŠURMINOVU POVIJESNOM PREGLEDU KNJIŽEVNOSTI

Đuro Šurmin autor je dviju knjiga o hrvatskome preporodu i jednog od najstarijih cjelovitih povijesnih pregleda hrvatske i srpske književnosti. U skladu s očekivanjima filološku metodu obogatio je osobitim deskriptivnim diskurzom i prvim značajnim pozitivističkim prinosima. *Razgovorom ugodnim*, knjigom bliskom usmenom epskom pjesništvu, fra Andrija Kačić Miošić dospio je u žarište Šurminovih književnih interesa. Kačićevi prinosi hrvatskoj kulturi, zauzetost za duhovne potrebe i opismenjavanje puka u Šurminovu književnopovijesnom vrijednosnom sustavu ocijenjeni su višim od Gundulićevih. Kačićeva je natuknica doduše nešto manja od Gundulićeve, ali je obimnija od Marulićeve, Držićeve i Mažuranićeve zajedno. Kačić je određen prema pisanoj i usmenoj književnosti, onodobnim i kasnijim dodirima i utjecajima, prema sljedbenicima i epigonima, pjesnicima kojima je bio uzor i drugima koji s njim dijele zasluge u njegovanju autohtone hrvatske kulture. Autor članka razmatra aspekte Šurminovih prosudba o Kačiću i u kontekstu novije recepcije, uključivši i onu s početka trećega tisućljeća.

Ključne riječi: Kačić, Šurmin, epsko pjesništvo, pisana i usmena književnost, stoljetna recepcija

Dr. sc. Martina Petranović

Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU / Zagreb

ĐURO ŠURMIN O DRAMI I KAZALIŠTU

Đuro Šurmin je u više navrata, kako u opsežnijim sintetskim književnopovijesnim radovima (*Povjest književnosti hrvatske i srpske*, 1898., *Hrvatski preporod I–II*, 1903.–04.), tako i u kraćim člancima, oglecima i raspravama (»Pabirci po kajkavskoj literaturi«, 1894., »K razvoju hrvatskih prikazivanja«, 1895., »Prilog hrvatskim prikazanjima«, 1897., »Iz prošlosti kazališta u Zagrebu«, 1923. i dr.), pisao i o hrvatskoj dramskoj književnosti i kazalištu, no taj dio njegova književnopovijesnog i kazališnopovijesnog djelovanja dosad nije bio predmetom zasebnih i obuhvatnijih znanstvenih istraživanja. Stoga se u radu »Đuro Šurmin o drami i kazalištu« analizira njegov kazališnohistoriografski prinos poznavanju, razumijevanju, uspostavljanju i koncipiranju povijesti hrvatske dramske književnosti i kazališta.

Ključne riječi: Đuro Šurmin, kazališna historiografija, hrvatska drama, hrvatsko kazalište

Marijan Lipovac, prof.

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

ŠURMIN I HRVATSKO-ČEŠKI ODNOSI

Hrvatski književni povjesničar Đuro Šurmin bavio se i pojedinim temama iz povijesti hrvatsko-čeških odnosa te ih popularizirao u javnosti u svojim novinskim člancima i predavanjima. Članke je objavljivao u zagrebačkim dnevnim novinama *Novosti* i *Obzor*, često povodom važnih događaja, kao što je bio posjet čehoslovačke parlamentarne delegacije Kraljevini SHS u listopadu 1926. ili deseta godišnjica osnutka Čehoslovačke u listopadu 1928. Temeljna poruka tih Šurminovih članaka je zajedništvo Čeha s Hrvatima i drugim južnim Slavenima izgrađivano još

od početka XIX. stoljeća i razdoblja narodnih preporoda pa sve do Prvog svjetskog rata i borbe za stvaranje čehoslovačke i jugoslavenske države na ruševinama Austro-Ugarske. Šurmin posebno ističe ulogu Tomáša Masaryka, češkog filozofa, sociologa i političara koji je 1918. postao prvi čehoslovački predsjednik. O Masaryku kao političaru Šurmin je održao predavanje u ožujku 1930. kad se u Zagrebu i diljem Hrvatske svečano slavio Masarykov 80. rođendan. Dijelovi iz tog predavanja bili su objavljeni u časopisu *Riječ*. Šurmin je u mladosti pripadao Hrvatskoj pučkoj naprednoj stranci koja je bila pod utjecajem Masarykovih političkih ideja, a vjeran Masarykov sljedbenik ostao je i kasnije. Štoviše, Masarykovu vladavinu i davanje nacionalnih prava Slovacima i Nijemcima u Čehoslovačkoj smatrao je uzorom kako bi se u Kraljevini SHS trebali riješiti napeti odnosi između Srba i Hrvata.

Ključne riječi: Hrvati, Česi, Masaryk, južni Slaveni, Čehoslovačka

SUDIONICI

ZNANSTVENOG SKUPA O ĐURI ŠURMINU

Nina Aleksandrov Pogačnik
Robert Bacalja
Dubravka Brunčić
Miljenko Buljac
Suzana Coha
Katica Čorkalo
Martina Čavar
Josipa Dragičević
Ernest Fišer
Viktoria Franić Tomić
Mislav Gabelica
Sanda Ham
Katarina Ivon
Ljiljana Kolenić
Persida Lazarević Di Giacomo
Marijan Lipovac
Josip Lisac
Mijo Lončarić
Tihomil Maštrović
Stjepan Matković
Hrvojka Mihanović-Salopek
Slobodan Prosperov Novak
Antun Pavešković
Ivan Pederin
Martina Petranović
Andrea Sapunar Knežević
Ivana Žebec Šilj

Bilješke:

**ZNANSTVENI SKUP O ĐURI ŠURMINU
ZAGREB – VARAŽDIN – ČAZMA,
21. i 22. TRAVNJA 2016.**

ORGANIZATOR

Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu

SUORGANIZATORI

Filozofski fakultet Sveučilišta Josipa Jurja
Strossmayera u Osijeku

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Grad Čazma

Gradska knjižnica Slavka Kolara Čazma

Hrvatsko filološko društvo Zagreb

Ogranak Matice hrvatske u Varaždinu

Sveučilište Jurja Dobrile u Puli

Sveučilište u Zadru

POKROVITELJ SKUPA

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti /
Razred za književnost

ORGANIZACIJSKI ODBOR

Predsjednik:

Prof. dr. sc. Tihomil Maštrović

Članovi:

Prof. dr. sc. Stipe Botica, mr. sc. Ernest Fišer, prof. dr.
sc. Valnea Delbianco, akademkinja Dunja Fališevac,
akademik Radoslav Katičić, prof. dr. sc. Stanislav
Marijanović, prof. em., akademik Ante Stamać, prof.
dr. sc. Ante Uglešić, dr. sc. Dubravka Zima, doc.

Tajnik:

Tomislav Vodička, prof.

Izvršna tajnica:

Dr. sc. Josipa Dragičević